

Dato: 15.04.2022

Konu: Zakat og Infaq

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
دَاؤُوا مَرَضَاتِكُمْ بِالصَّدَقَةِ، وَحَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ...

Kjære muslimer!

Vår store religion Islam har som mål å sikre fred og ro i det sosiale livet. Derfor krever Islam godhet og selvpoppofrelse, hjelp og deling. Det forbyr ondskap, egoisme og gjerrighet. Mennesker trenger i sin natur omsorg og kjærlighet, hjelp og støtte fra hverandre. Den Allmektige Herre sier slik: **«Det er Vi som har fordelt levebrødet deres blant dem i dette verdslige livet. Vi har hevet noen over andre i rang slik at de kan benytte seg av hverandres tjenester.»**¹ og opplyser oss om denne sannheten. Menneskets plikt er å ikke bruke mulighetene han har egoistisk, men å dele det han har med sine brødre og søstre. *Infaq* er samlebetegnelsen på alle tilbedelseshandlinger som gir økt bevissthet hos mennesket rundt det å dele, slik at det oppnår lykke i denne og den hinsidige verdenen og til slutt Allahs aksept/godkjennelse.

Kjære troende!

Obligatoriske donasjoner som velstående muslimer må gi kalles *zakat* (velferdsskatt) eller *sadaqah al-fitr* (Ramadan-almisser).

Zakat er et av de fem grunnleggende prinsippene som den Islamske troen er bygget på, og er et uttrykk for takknemlighet for velsignelsene vår Herre har gitt oss. Det er en obligatorisk tilbedelseshandling strengt befalt av Allah om at de som religiøst sett anses for å være velstående, skal dele en viss del av formuen sin med trengende en gang i året. I Koranen står det: **«Ta velferdsskatt av deres rikdom, for å rense dem, og frembringe deres vekst (i rettskaffenhet).»**² Profeten vår (fvmh.), som er mottakeren av denne befalingen, har gitt oss denne instruksjonen: **«Be Allah om helbredelse fra deres sykdommer ved å gi sadaqah [almisser], og beskytt eiendommene deres ved å gi zakat.»**³

Ærede muslimer!

Sadaqah al-fitr er derimot det å vise takknemlighet for å være skapt med verdighet som et menneske, for å ha nådd Ramadan – som er de mest lukrative periodene i livet – og til slutt for å ha nådd høytiden/eid. Enhver muslim som når slutten av Ramadan må gi en viss mengde hjelp, på vegne av seg selv og familien han må forsørge, til de som trenger det før høytiden/eid. *Sadaqah al-fitr* gir en anledning for de trengende til å forberede seg til høytiden og dele freden og gleden ved høytiden.

Det er helt normalt at mennesker med ulike økonomiske muligheter lever sammen i samfunnet. Å unngå at denne forskjellen leder til avgrunnen, er kun mulig hvis de rike tar var på de fattige. Det er en stor synd å ikke innse at de fattige har rett på sin del av ens formue og forsømme *zakat* og *sadaqah al-fitr*. Den Allmektige Herren advarer de troende slik i Koranen: **«O troende! Gi av det Vi har gitt dere før den dagen kommer da ingen kan kjøpe eller selge noe, og verken vennskap eller forbønn vil være til hjelp...»**⁴

Kjære muslimer!

La oss velsigne vår brorskap med *zakat* og *sadaqah al-fitr*. La oss være, i likhet med hvert eneste øyeblikk i våre liv, pionerer for godhet også under denne Ramadan-måneden. La oss bringe våre *fitrah* til våre brødre og søstre i nød innen eid-morgenen. La oss ikke krenke eller såre noen mens vi gir donasjoner. La oss ikke glemme at vi aldri vil oppnå godhet med mindre vi bruker av de tingene vi elsker på Allahs vei.

Norsk Tyrkisk Islamsk Stiftelse er med dere hvert år for å bringe deres *zakat* og *fitrah* de som virkelig trenger det i tråd med Islams befalinger. Jeg ber min Herre om at all hjelpen vi har gjort og vil gjøre vil bli akseptert.

Jeg avslutter min khutba med et vers: **«Utfør (tide-)bønnen og gi velferdsskatten. Hva en dere gjør av gode gjerninger i forveien på deres egne vegne, vil dere finne dette hos Allah. Sannelig, Allah ser [absolutt] alt dere gjør.»**⁵

Norge Diyanet Khutba Kommissjon

¹ Zuhuf, 43/32.

² Tevbe, 9/103.

³ Beyhaki, es-Sünenü'l-kübrâ, III, 542.

⁴ Bakara, 2/254.

⁵ Bakara, 2/110.